

Gifford i Bernard Majani, productor i distribuïdor francès, seran els encarregats de decidir els premis. N'atorguen un total de nou: millor pel·lícula, director, actor, actriu, efectes especials, guió, fotografia, banda sonora i curt-metratge. A més a més, el jurat de la crítica internacional concedirà un premi especial.

Sitges, als seus vint anys, és ja un festival clàssic però que no ha perdut

la voluntat d'oferir coses noves. Així ho va dir el conseller de Cultura, **Joaquim Ferrer**, que va destacar també, a la presentació del Festival, que aquest «ha ajudat a mantenir l'interès pel cinema d'una època difícil que, amb la indústria reconvertida, torna a créixer». I el festival de Sitges, que el 1992 complirà un quart de segle d'existència, pot arribar a ser olímpicament fantàstic —i terrorífic. □

De deu països participants en la primera edició, es va anar pujant fins arribar als disset de 1972, just un any després que el Festival passés a ser competitiu. Des de llavors van quedar establertes les tres seccions que ja s'han fet tradicionals: competitiva, informativa i retrospectiva. En aquesta última, s'han inclòs els nombrosos homenatges que el Festival ha anat retent a totes les grans figures del gènere fantàstic, sense limitar-se a directors i abastant també tècnics d'efectes especials, com **Ray Harryhausen** o maquiadors com **Roy Ashton**.

Al llarg dels anys, la proporció de països participants evoluciona cap a un major nombre de produccions americanes, en detriment, sobretot, de les de països de l'est com Txecoslovàquia o Iugoslàvia, i amb les notes exòtiques de films de Corea del Sud, estats africans o Hong Kong.

En les edicions més recents, però, el premi ha estat per a dues pel·lícules nord-americanes, *Blue Velvet*, de **David Lynch**, l'any passat i *Reanimator*, de **Stuart Gordon**, fa dos anys, i per una d'anglesa, *En companyia de lobos*, de **Neil Jordan**, l'any 1984.

Fa cinc anys, amb el canvi de l'equip directiu, es va prescindir del terror en el nom del Festival, que ha quedat simplement en cinema fantàstic. També la intervenció del Departament de Cultura de la Generalitat, que passa a convertir-se en patrocinadora del Festival, determina un afermament en el plantejament i un progressiu augment del pressupost que permet endegar iniciatives més ambicioses.

Més convidats, millors pel·lícules, i atractius suplementaris, com el complex Brigadoon o l'exposició retrospectiva iniciada aquest any amb el tema de Frankenstein, augmenten l'atractiu d'un Festival que, als vint anys, està ben afiançat però encara creix. □

DEL 68 AL 87

Vint anys d'història

Nascut en un any particularment revolucionari i sense ser competitiu, el Festival de Sitges ha evolucionat amb el reflex a les seves cartelleres de la producció mundial del gènere cada any. Al temps, ha recuperat els grans títols i els grans noms de la història del cinema fantàstic i el terror.

Carles Singla

El 1968 va ser un any que va aixecar força polseguera, fins al punt que alguns festivals, com Canes, van veure com aquesta enfosquia les seves pantalles. Un any abans, a Sitges, l'Ajuntament havia encarregat a **Antoni Kirchner** i **Pere Fages** crear una manifestació entorn del cinema que servís per a potenciar la ciutat quan els turistes ja acabaven de marxar. Fages recorda ara, en un article al catàleg del Festival, les dificultats travessades fins a trobar un tema tan neutre com unes Jornades d'Escoles de Cinema que satisfessin Ministeri i Ajuntament. El certamen, que va tenir **Romà Gubern** de moderador, va permetre visionar films en Super-8 de **Polanski** o **Skolimowski** i, com ja es va anar preveient, la cosa va acabar en corregudes i pinyes dels grisos.

Tot i així, l'any següent, amb un plantejament nou i internacionalista, naixia veritablement la Primera Setmana Internacional de Cinema Fantàstic i de Terror de Sitges, seguint una mica les petjades d'un festival dedicat a la ciència-ficció que es celebrava a Trieste (Itàlia).

La nit del 28 de setembre de 1968, tres curt-metratges de **Georges Méliès** i *Aelita*, una pel·lícula russa del 1924, obrien el foc d'un Festival que encara no era competitiu. La primera edició va comptar sobretot amb la recuperació de clàssics totals del fantàstic com *Metropolis*, *El gabinet del doctor Caligari*, *Nosferatu* o *Las aventuras del Baron de Munchhausen*. La sessió de clausura va portar la primícia d'*El baile de los vampiros*, de **Roman Polanski**, que, amb la malaguanyada Sharon Tate, feia una desmitificació dels vampirs rematadament divertida.

Unió de Periodistes. **UP** Associació del País Valencià

PREMIS LLIBERTAT D'EXPRESSIONI 1987 DE LA UNIÓ DE PERIODISTES DEL PAÍS VALENCIÀ A VICENT VENTURA I LA REVISTA «SAÓ»

SOPAR D'ENTREGA DELS PREMIS, DIMECRES, DIA 21 D'OCTUBRE, AL RESTAURANT LES GRAELLES DE VALÈNCIA

- VENDA DE TIQUETS (2000 ptes.):
- LLIBRERIA ÈPOCA, carrer de la Pau, 19. Tel. 332 30 58.
- LLIBRERIA TIRANT LO BLANC, carrer d'Arts Gràfiques, 8. Tel. 361 00 48.
- CAFÈ LISBOA.
- LOCAL DE LA UNIÓ DE PERIODISTES DEL PAÍS VALENCIÀ, Aparici i Guijarro, 10. Tel. 332 02 75. 46003 València.